

Løpe- nr.	Skrivemåte i off. bruk i dag / forslag	status	Vedtak	Navneobjekt	Merknader
38	Slettom	G	Slettom (hovednavn)	Bruk 58/37	<p><u>Uttale:</u> /slé`ttåmm/, jf. Norske Gaardnavne, som har følgende merknad til navnet: "«Her er ingen Slette, men bare Sten og Ur. Navnet skal stamme fra en Mand kaldt Slettum-Arne, maaske fra Pladsen Slettum (nær GN. 62) [...] Vel Opkaldelsesnavn: Slettum forekommer oftere i Kristians Amt og er der Dat. Flt. af slétta 'Slette'."</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Slettumpladsen i 1886- og 1905-matrikkelen, Slettumplass i 1950-matrikkelen, Slettom i dagens matrikel, Slettomplass i økonomisk kartverk fra 1971, Slettom i gradteigskartet fra 1952 og i Norge 1:50 000 fra 1952, 1982, 1993, 2001 og 2009, Slettom i bygdeboka Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal 5 fra 2015. Der er også eldre skrifttradisjon nevnt, f.eks. Plassen [Pladsen?] i 1762, Slettum i 1763, "Husmands Pladsen Slettom" i 1766, Slettum i 1771 og 1780, "en Braatte Nerderst i Slettom Jorde" i 1795.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Slettum, og viser til oppføringen i Norske Gaardnavne.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>

38	Slettumplassen	F	Slettomplassen (undernavn)	Bruk 58/37	<p>Vurdering: Uttalen /sLé`ttåmm/ tilsier skrivemåten Slettom heller enn Slettum, siden kort o kan ha å-uttale, mens u ikke kan ha det. Skrivemåten Slettom har i tillegg en betydelig skrifttradisjon, og dermed er det ikke noen sterke grunner til å legge skrivemåten lenger unna uttalen. I pkt. 5 i de utfyllende reglene står det følgende: "dativ fleirtal [...] kan få endinga -o, -om eller -um i samsvar med dialektuttalen.</p> <p>Navnet forekommer både med og uten etterleddet -plassen, men det kan se ut som navneformen uten -plassen er den opprinnelige, og det er også i samsvar med uttalen. Slettom bør derfor stå som hovednavn, mens Slettomplassen settes som undernavn.</p> <p>Slettom fastsettes som skrivemåte av hovednavnet i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn, mens Slettomplassen fastsettes som skrivemåte av undernavnet.</p>
38	Slettumplass	G		Bruk 58/37	
70	Skog fra Slettomplass		Slettomskogen	Bruk 58/38	<p>Jf. løpenr. 38</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Slettomskogen.</p>
71	Slettomsagen		Slettomsage	Bruk 58/53	<p>Jf. løpenr. 38</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Slettomsage.</p>

11	Tollpinnrud	G	Tollpinnrud	Bruk 70/8	<p><u>Uttale:</u> /tøllpinnru/ med korte vokaler i de to første stavelene, jf. Språkrådets tilråding. Navnet er sammensatt av ordene toll f. 'furu', pinne m., samt etterleddet -rud av gammelnorsk ruð n. 'rydning'.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Tollpindrud i 1905-matrikkelen, Tolpinrud i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel samt i økonomisk kartverk fra 1971, Tollpinnrud i gradteigskartet fra 1952 og i Norge 1:50 000 fra 1952, 1982, 1993, 2001 og 2009, Tolpinrud i bygdeboka Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal. 4 C : Nesfjeringen fra 2012, der "Tølpinnrud" er ført opp som en uttalenær skrivemåte.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Kommunen opplyser at eieren av bruk 70/8 har sagt at han ønsker skrivemåten Tolpinrud, slik navnet er skrevet i matrikkelen og i økonomisk kartverk.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Tollpinnrud, og viser til at den tradisjonelle uttalen er /tøllpinnru/ med korte vokaler i førsteleddet, og til at navnet er sammensatt av ordene toll 'furu' og pinne.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
----	-------------	---	--------------------	-----------	---

11	Tolpinnrud	G		Bruk 70/8	<p><u>Vurdering:</u> Navnet er skrevet med dobbeltkonsonant i Toll- allerede i 1905-matrikkelen, der ordet pinn(e) er skrevet pind i samsvar med den tids rettskriving. En skrivemåte Tol- ville tilsi lang vokal i forleddet og tjukk l, noe som ikke er tilfelle her. Skrivemåten Tollpinnrud er i tråd med uttalen, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn, og den skygger ikke for meningsinnholdet i navnet, jf. § 1. I tillegg har Tollpinnrud en lang tradisjon for å bli skrevet i samsvar med rettskrivingen. Det synes derfor mest tilrådelig å videreføre skrivemåten Tollpinnrud i offentlig bruk, jf. § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p> <p>Tollpinnrud fastsettes som skrivemåte i samsvar med navnets betydning, rettskrivingen og innarbeidet skriftradisjon i offentlig bruk, jf. § 1 første ledd og § 4 første ledd i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>
11	Tolpinrud	G		Bruk 70/8	
73	Tolpinrud Søndre		(utgått)	Bruk 70/35	Bruket er utgått i matrikkelen. Bruket tas derfor ut av saken.

61	Onsgard	F	Onsgard	Gard 72	<p><u>Uttale:</u> /u'nnska/ "ogsaa oppgivet /ø'nnska/", jf. Norske Gaardnavne, der det vises til at forleddet ifølge boka <i>Gamle Personnavne i norske Stedsnavne</i> kan komme av mannsnavnet Auðun, som på 1400-tallet forekommer med skrivemåtene Oden og Odin. Hjalmar Falk vurderer at de eldre navneformene taler sterkt for at den forklaringen er riktig, skjønt den forutsetter en genitivsform Auðuns- i stedet for det opprinnelige Auðunar-.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Onsgaard i 1886-, 1905-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Onsgard i bygdeboka Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal. 2 B : Nesfjeringen fra 2007, der "Ønsga" er ført opp som en uttalenær skrivemåte. Norske Gaardnavne fører opp følgende eldre skrifttradisjon: Oudensgaardt (1578), Øudensgaard (1593), Offuennsgaardt (1604), Øudensgaard (1626), Onsgaard 1657 og Ondsgaard (1723).</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Onsgard, og viser til uttalen /u'nnska/ (/ø'nnska/) i Norske Gaardnavne.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
61	Onsgård	F		Gard 72	<p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Ons- av forleddet har en entydig skrifttradisjon i nyere tid, og kort åpen o har ofte uttalen /ø/ i hallingmålet, slik at Ons- er en grei skriftlig representasjon av uttalen /ønns-/. Både gard og gård er rettskrivingsformer i norsk, men uttalen av dette gardsnavnet ligger nærmest gard. § 3 første ledd i forskrift om stadnamn fastsetter følgende: "Skrivemåten av norske stadnamn skal følge den rettskrivingsforma eller regionale samleforma som passar best med den nedervde lokale uttalen." Onsgard fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og § 3 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>
74	Onsgaard		Onsgard	Bruk 72/1	Jf. løpenr. 61

75	Onsgårds skog i Todalen		Onsgardskogen i Todalen (vedtaket gjelder Onsgardskogen)	Bruk 72/3	Jf. løpenr. 61
76	Onsgaard		Onsgard	Bruk 72/5	Jf. løpenr. 61
77	Onsgaard skog		Onsgardskogen	Bruk 72/27	Jf. løpenr. 61

67	Onsgardnatten	A	Onsgardnattan	Haug	<p><u>Uttale:</u> Navnet har oppskriverformen Unskanattan og uttaleopplysningen /-nattadn/ for etterleddet i navnet i herredsregisteret.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Onsgardnattan, og viser til løpenr. 61, og til at herredsregisteret har registrert uttalen /-nattadn/ for etterleddet.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det kan ikke være noen tvil om at det er gardsnavnet Onsgard som ligger til grunn for forleddet her, jf. at gardsnavnet kan ha uttalen /unnska/, og at stedet ligger i et område der det finnes flere eiendommer som har gnr. 72. I Norsk geografisk tidsskrift bd. 2 1928/1929 omtaler Fridtjov Isachsen navnet i artikkelen "Navnene på Tonhovdlandet". På s. 372 nevner han Unskanattan som altfor villig etterligning av folkeuttalen, og på s. 374 skriver han at Unska- skal antagelig være navnet på en gård i Nes, < Audunsgard, Odensgard, utt. un:´ska, øn:´ska", og han viser til omtalen av gnr. 72 Onsgard i Nes herred i bokverket Norske Gaardnavne. Kartverket konkluderer likeledes med at navnet er avledet av gardsnavnet Onsgard, og skrivemåten må derfor være lik som i primærnavnet, jf. § 4 tredje ledd i lov om stadnamn. Når det gjelder etterleddet, står det en merknad i Sentralt stedsnavnregister om at navnet står i flertall, for det er flere natter. Flertallsformen -an er i samsvar med pkt. 4.3.1 i de utfyllende reglene: "Ein kan elles nytte [...] -an(e) når dialektuttalen er -an(e), -ain(e), -æn(e), -æin [o.l.]. Døme: bakkan(e). Onsgardnattan fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og pkt. 4.3.1 i de utfyllende reglene.</p>
67	Unskanattan	V		Haug	
67	Unskanatten	A		Haug	

62	Havardsgard	F	Havardsgard	Gard 73	<p><u>Uttale:</u> /ha`vaska/, jf. Norske Gaardnavne, der det står at navnet kommer av mansnavnet Hávarðr, "der fremdeles bruges".</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Havarsgaard nordre i 1886-, 1905- og 1950-matrikkelen, Havasgard og Havarsgard i bygdeboka Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal. 2 B : Nesfjeringen fra 2007, der "Havasga" er ført opp som en uttalenær skrivemåte. Havardsgard er brukt i bøkene Nes i bilder og tekst I og II fra 2001 og 2014.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Havardsgard, og viser til uttalen /ha`vaska/ i Norske Gaardnavne.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
62	Havardsgård / Havarsgard / Havasgard	F		Gard 73	<p><u>Vurdering:</u> Forleddet Havards- har i uttalen det samme bortfallet av tjukk l (av gammelnorsk rð) som etterleddet -gard. Det synes ikke tilrådelig med den helt uttalenære skrivemåten Hava-, som er brukt i bygdebøkene, for den skygger for navnets meningsinnhold. Det vil også være mer konsekvent å gjengi -rd- likt i forleddet som i etterleddet, jf. den vanlige skrivemåten Håvard av mansnavnet i dag. Havardsgard er også i samsvar med den godkjente skrivemåten av et tilsvarende gardsnavn i Ål kommune. Skrivemåten -gard i stedet for -gård er best i samsvar med den nedarvede, lokale uttalen, jf. § 3 første ledd i forskrift om stadnamn: "Skrivemåten av norske stadnamn skal følgje den rettskrivingsforma eller regionale samleforma som passar best med den nedervde lokale uttalen." Havardsgard fastsettes som skrivemåte i samsvar med navnets opphav og i tråd med uttalen og gjeldende rettskriving, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>

78	Havergaards Tongaard		Havardsgard (Havergaards Tongaard settes som historisk navnevalg)	Bruk 73/1	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet skriver at <i>Tongard</i> er navn på en liten stripe på dette bruket, og at det ev. kan stå som eget oppslag, ev. at <i>Havardsgard og Tongard</i> brukes som navneform.</p> <p><u>Vurdering:</u> "Tongaard" er en eldre, fordansket skrivemåte av tungard, dvs. 'gardstun, gardsplass', og det er ikke å regne som et stedsnavn i seg selv. I bygdeboka Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal 2B (2007), s. 512 er Havasgardtune brukt som navneform. Både Havardsgards tungard og Havardsgardtunet er lang og tunge navneformer som neppe har grunnlag i reell navnebruk. Det synes derfor mest naturlig at bruk 1 beholder samme navneform som gardsnavnet Havardsgard.</p> <p>Havardsgard fastsettes som navn på bruket, jf. § 4 og § 5 andre ledd i lov om stadnamn.</p>
79	Haversgaardsrødningen		Rødningen (hovednavn) / Havardsgardrødningen (undernavn)	Bruk 73/4	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Havardsgardsrydningen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dette bruket ble ved en feil inkludert i en tidligere navnesak 1996/79, som gjaldt navnet Renslo. Vedtaket ble gjort i 2001, og det førte til en klage fra eieren av bruk 73/4, som opplyste at de siste generasjoner har brukt navnet Rødningen om dette bruket. Navnet Rødningen kan ses i sammenheng med bruksnavnet Medrødningen ('Midt-Rødningen') på bruk 54/1, som ligger like øst for 73/4. Der er Medrødningen fra før vedtatt som skrivemåte, og skrivemåten Rødningen harmonerer således med lokal normeringspraksis. Siden Havardsgardrødningen har tradisjon som navn fra matriklene, kan det videreføres som undernavn. I gardsnavn som inneholder -gard- i Nes ser det ikke ut til å være tradisjon for fuge-s, jf. uttalen /ha: `vaskaængji/, som er oppgitt for navnet Havardsgardengi (bruk 41/5) i Norske Gaardnavne.</p> <p>Rødningen fastsettes som skrivemåte av hovednavnet i samsvar med lokal normeringspraksis, men Havardsgardrødningen fastsettes som skrivemåte av undernavnet i tråd med bruken i matriklene, jf. løpenr. 62.</p>

80	Haversgaard og Grøtodden skog		Havardsgard og Grøtodden skog (vedtaket gjelder kun navnet Havardsgard)	Bruk 73/9	Jf. løpenr. 62
81	Havaskaremmen i Gaukerud		Havardsgardremmen i Gaukerud	Bruk 73/17	Jf. løpenr. 62
	Nordre Haversgårdsengen		Nørdre Havardsgardengi	Bruk 41/24	<p><u>Uttale:</u> /ha:`vaskaængji/ er oppgitt som uttale av navnet på bruk 41/5, jf. Norske Gaardnavne. (Bruk 41/5 heter i dag Nørdre Rudsviken, og ligger sør for bruk 41/24.)</p> <p><u>Vurdering:</u> Uttaleopplysningen i Norske Gaardnavne viser at navnet ikke skal ha skrivemåten -gards- med fuge-s. Skrivemåten Nørdre er i tråd med uttalen av dette navneleddet lokalt og i samsvar med lokal normeringspraksis. Sterke hunkjønnsord får i hallingmålet i-ending etter -kj- og -gj-, og ikke e-ending, slik som ellers. Dermed er det riktigst at navnet også normeres med -i, jf. pkt. 4.1.2 i de utfyllende reglene: "Sterke hokjønnsord kan i bunden form eintal få [...] -i når dialektuttalen er -i eller -ei, og når det er normeringstradisjon for å nytte -i."</p> <p>Nørdre Havardsgardengi fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 4.1.2 i de utfyllende reglene.</p>

63	Tollefsgard	F	Tollefsgard	Gard 74	<p><u>Uttale:</u> /tø'lliska/, jf. Norske Gaardnavne, der det står at forleddet kommer av det gammelnorske mannsnavnet Þorleifr.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Tollevsgaard i 1886- og 1905-matrikkelen, Tollefsgaard i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Tollevsgard i boka Norske innsjønamn II Buskerud frå 1933, Tolleivsgard og Tollefsgard i bygdeboka Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal. 2 A fra 2006, der "Tøllisga" er ført opp som en uttalenær skrivemåte.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Tollefsgard, og viser til uttalen /tø'lliska/ i Norske Gaardnavne.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det er flere mulige måter forleddet i dette navnet kunne normeres på, men skrivemåten Tollefs-, som Språkrådet tilrår, ser ut til å være mest innarbeidet lokalt. Skrivemåten -gard i stedet for -gård er best i samsvar med den nedarvede, lokale uttalen, jf. § 3 første ledd i forskrift om stadnamn: "Skrivemåten av norske stadnamn skal følge den rettskrivingsforma eller regionale samleforma som passar best med den nedervde lokale uttalen."</p> <p>Tollefsgard fastsettes som skrivemåte i samsvar med navnets opphav og i tråd med uttalen, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>
63	Tollefsgård	F		Gard 74	
82	Tollefsgaard Søndre		Tollefsgard	Bruk 74/1	<p><u>Vurdering:</u> Bruk 74/1 Søre og bruk 74/2 Nørdre Tollefsgard fikk samme eiere i 1890, og det er dermed ikke lenger naturlig å skille mellom Søre og Nørdre Tollefsgard. Begge bruk får derfor den usammensatte navneformen Tollefsgard, jf. løpenr. 63.</p>
83	Tollefsgaard Nordre		Tollefsgard	Bruk 74/2	Jf. løpenr. 63 og 82.
84	En stampe fra Tollefsgaard		Tollefsgard stampe	Bruk 74/3	Jf. løpenr. 63

85	Tollefsgårds skog på Øståsen		Tollefsgardskogen på Øståsen (vedtaket gjelder Tollefsgardskogen)	Bruk 74/4	Jf. løpenr. 63
86	Tollefsgård rem ved Fjagleland		Tollefsgardremmen ved Fjagleland (vedtaket gjelder Tollefsgardremmen)	Bruk 74/26	Jf. løpenr. 63
87	Tollefsgaardsvollen Lyseren		Tollefsgardvollen	Bruk 74/30	Jf. løpenr. 63
88	Tollefsgårdsvollen Lyseren		(navnet utgår fra eiendommen)	Bruk 74/30/1	Navnet utgår på festeeiendommen 74/30/1, som er en ny eiendom uten et nedarvet navn.
89	Søndre Tollefsgaardsvoll		Søre Tollefsgardvollen	Bruk 74/31	Jf. løpenr. 63 og 87
89a	Tollefsgardtjern		Tollefsgardtjern	Tjern (ei av dei fire Rudstjerna)	Jf. løpenr. 63. <u>Uttale:</u> /tø`llisgaķędn/, /tø`lliska-/, jf. boka Norske innsjønamn II Buskerud frå 1933.

64	Olsgard	F	Olsgard	Gard 77	<p><u>Uttale:</u> /ø:ˈLska/, jf. Norske Gaardnavne, der det står at forleddet "rimeligvis" kommer av det gammelnske mannsnavnet Qlvir.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Olsgaard i 1886-, 1905-, 1950- matrikkelen og i dagens matrikkel, Olsgard i bygdeboka Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal. 2 A fra 2006, der "Ølsga" er ført opp som en uttalenær skrivemåte.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Olsgard, og viser til uttalen /ø:ˈLska/ i Norske Gaardnavne.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Ols- med O- er i samsvar med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk. Et slikt prinsipp er at kort o og ø i gammelnske skrives med o i moderne norsk, jf. løpenr. 61. Ols- har også en godt innarbeidet skrifttradisjon. Skrivemåten -gard i stedet for -gård er best i samsvar med den nedarvede, lokale uttalen, jf. § 3 første ledd i forskrift om stadnamn: "Skrivemåten av norske stadnamn skal følge den rettskrivingsforma eller regionale samleforma som passar best med den nedervde lokale uttalen."</p> <p>Olsgard fastsettes som skrivemåte i samsvar med navnets opphav og i tråd med uttalen, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>
64	Olsgård	F		Gard 77	
90	Olsgaard		Olsgard	Bruk 77/1	Jf. løpenr. 64

65	Grimsgard	F	Grimsgard	Navnegard, gnr. 78 og 82	<p><u>Uttale:</u> /græ´mmska/, jf. Norske Gaardnavne, der det står at forleddet kommer av det gammelnorske mansnavnet Grímr.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grimsgaard (78: nordre og 82: søndre) i 1886- og 1905-matrikkelen, Grimsgaard (78) og Grimsgård søndre (82) i 1950-matrikkelen, Grimsgård i dagens matrikkel, Grimsgard i bygdeboka Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal. 2 B : Nesfjeringen fra 2007, der "Gremsga" er ført opp som en uttalenær skrivemåte.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigve J. Aasen, tidligere eier av bruk 78/32 og 78/33, ønsker skrivemåten Grimsgård. Han mener Grimsgård er vanlig både skriftlig og muntlig, men legger til at Gremska har blitt brukt i dagligtale på nesningdialekt, og det blir fortsatt brukt av enkelte. Tidligere var også Grimsgaard vanlig som skrivemåte.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Grimsgard, og viser til uttalen /græ´mmska/ i Norske Gaardnavne.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
65	Grimsgård	F		Navnegard, gnr. 78 og 82	<p><u>Vurdering:</u> Skrifttradisjonen for Grims- i forleddet er entydig. Ettersom navnet også kommer av mansnavnet Grim, er det ikke aktuelt å normere forleddet på noen annen måte. Skrivemåten -gard i stedet for -gård er best i samsvar med den nedarvede, lokale uttalen, jf. § 3 første ledd i forskrift om stadnamn: "Skrivemåten av norske stadnamn skal følge den rettskrivingsforma eller regionale samleforma som passar best med den nedervde lokale uttalen."</p> <p>Grimsgard fastsettes som skrivemåte i samsvar med navnets opphav og i tråd med uttalen, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>
65a			Nørdre Grimsgard	Gard 78	Jf. løpenr. 65
91	Grimsgård		Grimsgard (undernavn til Nørdre Botolvssletten)	Bruk 78/1	Jf. løpenr. 65
92	Skog fra Grimsgård		Grimsgardskogen	Bruk 78/9	Jf. løpenr. 65

93	Grimsgård (Moen)		Moen (hovednavn) Grimsgardmoen (undernavn)	Bruk 78/22	Jf. løpenr. 65
94	Grimsgård		Grimsgard	Bruk 78/33	Jf. løpenr. 65
95	Grimsgårdskogen		Grimsgardskogen	Bruk 78/73	Jf. løpenr. 65
96	Grimsgårdrispen		Grimsgardrispa	Bruk 78/88	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Grimsgårdrispa i skylddelingsforretningen fra 1924, Grimsgaardrispa i 1950-matrikkelen, Grimsgårdrispen i dagens matrikkel.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Grimsgardsrispa.</p> <p><u>Vurdering:</u> Etterleddet i dette navnet ser ut til å være substantivet rispe f., som forekommer på s. 724 i bygdeboka Gards- og slekthistorie for Nes i Hallingdal. 4 C : Nesfjordingen (2012). Den aktuelle betydningen er ikke belagt i Norsk Ordbok, men kan se ut til å være '(langstrakt) teig, utmarksteig', dvs. noe tilsvarende som rem i hallingmålet. Skrivemåten -rispa med a-ending allerede i skylddelingsforretningen fra 1924 tyder både på at ordet er et hunkjønnord, og at det er et lint hunkjønnord, jf. at dialekten har -e i sterke og -a i linne hunkjønnord i bestemt form entall. Som ellers i Nesbyen er -gard- her uten fuge-s. Grimsgardrispa fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>
97	Grimsgård skog Søndre		Søre Grimsgardskogen	Bruk 78/130	Jf. løpenr. 65
98	Grimsgård skog Nordre		Nørdre Grimsgardskogen	Bruk 78/131	Jf. løpenr. 65
66	Søre Grimsgard	F	Søre Grimsgard	Gard 82	<p>Jf. løpenr. 65</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Søre Grimsgard, og viser til Grimsgard og tidligere tilrådinge om skrivemåten Søre.</p>
66	Søre Grimsgård	F		Gard 82	

57	Sverig	G	Sverig	Bruk 92/1	<p><u>Uttale:</u> /svæ:´ri/, jf. Norske Gaardnavne, der det står at dette er et spøkefullt navn som bruket har fått da det ble skilt ut.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Sverig i 1886-, 1905-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Sverig i Norge 1:50 000 fra 1952, 1983, 1993, 2001 og 2008 samt i økonomisk kartverk fra 1971.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Sverig, og viser til uttalen /svæ:´ri/ i Norske Gaardnavne.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet er et oppkallingsnavn etter landsnavnet Sverige. Skrivemåten er uomstridt, men navnet ble tatt med i denne saken fordi det avledede navnet Sverigviki skulle formaliseres for offentlig bruk. Sverig fastsettes som skrivemåte i tråd med uttalen og i samsvar med en entydig skrifttradisjon, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
58	Sverigseter	G	Sverigsetre	Gammel bosettingsplass, gnr. 100	Jf. løpenr. 57
100	Sverigseteren		Sverigsetre	Bruk 92/10	Jf. løpenr. 57
101	Sverigester og Imlene		Sverigsetre og Imlan	Bruk 100/1	Jf. løpenr. 57 (Imlan er fra før vedtatt som skrivemåte av dette stølsnavnet.)

48	Sverigviki	F	Sverigviki	Vik	<p><u>Uttale:</u> Navnet er notert med skrivemåten Sverigvikji i en navnesamling der navna ellers er skrevet uttalenært, og det er rimelig å anta at det også gjelder her.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Kommunen skriver at navnet bør skrives Sverigvikje i stedet for Sverigviki/Sverigvikji, jf. at hunkjønn bestemt form i regelen har e-ending i dialekten lokalt (li - lie, myr - myre, elv- elve, ån - åne, seter - setre).</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Sverigvike, og viser til uttalen /svæ:´ri/ i Norske Gaardnavne.</p> <p><u>Vurdering:</u> Kommunen har rett i at sterke hunkjønnord som regel har e-ending i bestemt form entall av sterke hunkjønnord i dialekten, men generelt i hallingmålet er det et unntak etter -gj- og -kj-, der hallingmålet i stedet får -i, f.eks. kjerinjji, engji og vikji. Det er således bedre i samsvar med uttalen å bruke i-ending her, jf. også pkt. 4.1.2 i de utfyllende reglene: "Sterke hokjønnord kan i bunden form eintal få [...] -i når dialektuttalen er i eller -ei, og når det er normeringstradisjon for å nytte -i. Skrivemåten må dermed bli -viki, for -vikji med j foran i bryter med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk.</p> <p>Sverigviki fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 4.1.2 i de utfyllende reglene.</p>
48	Sverigvikji	F		Vik	

3	Lyseren	G	Lyseren (Lyserstølen avslås som navnevalg)	Støl vest for Synstevatn	<p><u>Uttale:</u> /li:ˈsær̃/, jf. heradsregisteret. I boka Norske innsjønamn II Buskerud av Gustav Indrebø fra 1933 står det at uttalen i Nes er /li:ˈsær̃/, i dativ /li:ˈsæré/, mens det uttales /ly:ˈsær̃/ i Tunnhovd. Ifølge Indrebø er det opprinnelig navn på vannet, og kommer av gammelnorsk *Lýsir, avledet av adjektivet ljóss: 'Ljosvatnet', og han viser til at Lyseren også forekommer som navn andre steder på Østlandet.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Lyseren Sr i gradteigskartet fra 1952 og i Norge 1:50 000 fra 1952, Lyseren i Norge 1:50 000 fra 1982, 1993, 2001 og 2009 samt i økonomisk kartverk fra 1971, Lyseren, Lysern og Lyser'n i seterlistene fra 1930-åra, Lyseren i bygdebokverket Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Tom Klype skriver at de alltid har sagt stølen på Lyseren, derav Lyserstølen, og at det gjelder bruk 61/7 og 86/30.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Lyseren, og viser til uttalen /li:ˈsær̃/ i heredsregisteret.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
---	---------	---	---	--------------------------	--

3	Liseren / Lysern			Støl vest for Synstevatn	<p><u>Vurdering:</u> Den lokale uttalen med i kunne tilsi en skrivemåte Liseren med i, men det er kun Lyseren med y som har skriftradisjon. Det synes også klart at skrivemåten Lyseren med y er best i samsvar med opphavet til navnet, jf. opplysningene hos Indrebø. Når uttalen er med i og ikke y lokalt, skyldes det at dialekten i Nesbyen i likhet med Flå og Herad tradisjonelt har itakisme, dvs. bortfall av lepperunding i uttalen av de tradisjonelt rundede vokalene y og øy, slik at de har fått uttalen /i/ og /ei/. Det er generelt ikke tradisjon for å la dette reflekteres i skrivemåten av stedsnavn, og og det er heller ikke i samsvar med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk. Vi ser da også at den opprinnelige y-uttalen i navnet er bevart i den tilgrensende bygda Tunhovd i Numedal, der dialekten ikke har itakisme.</p> <p>Lyseren fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p> <p>Stølsnavnet Lyseren er tradisjonelt usammensatt både i skrift og uttale, Lyserstølen er ikke belagt i kildene. Det er derfor ikke grunnlag for å fastsette en sammensatt navneform med -stølen, selv om navnet Lyseren i visse sammenhenger kan omlages for å framheve at det er navn på en støl, jf. Tom Klypes innspill. På de to og stølseieendommene han nevner spesifikt, bnr. 61/7 og 86/30, er da også navnet Lyseren brukt usammensatt i matriklene. Lyserstølen avslås derfor som navnevalg for stølsnavnet.</p>
3	Lyserstølen			Støl vest for Synstevatn	
2	Nedre Lyseren	V	Nedre Lyseren	Tjern	Jf. løpenr. 3
1	Mellom-Lyseren	V	Mellom-Lyseren	Tjern	Jf. løpenr. 3
1	Midtre Lyseren	A		Tjern	

4	Stor-Lyseren	G	Stor-Lyseren (hovednavn) / Lyseren (undernavn)	Vann	<p><u>Uttale:</u> Uttalen i Nes er /lí:ˈsærŋ/ (i dativ /lí:ˈsæré/) og /stó:ˈrli:særŋ/, mens uttalen i Tunhovd er ly:ˈsærŋ/, jf. boka Norske innsjønamn II Buskerud (1933) av Gustav Indrebø.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Stor-Lyseren.</p> <p><u>Vurdering:</u> Den usammensatte formen Lyseren brukes først og fremst om stølen, men ettersom Lyseren uten Stor- er dokument fra lokal bruk, og det usammensatte navnet opprinnelig ble brukt om vannet, er det grunnlag for å videreføre det som undernavn.</p> <p>Stor-Lyseren fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, mens Lyseren fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
8	Storlyserløken	V	Storlyserløken	Tjern	Jf. løpenr. 3
5	Lyserhøgde	F	Lyserhøgde	Haug	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Lyserhøgde, og de viser til den dialektbaserte sammensetningsmåten for dette navnet.</p> <p><u>Vurdering:</u> Som vanlig ellers faller bestemthetsendelsen her bort i sammensetninger i den nedarvede, lokale uttalen, jf. uttalen /li:ˈsæska:r/ på løpenr. 7. Lyser- er stammen i navnet, og r-en beholdes derfor i skrivemåten i samsvar med primærnavnet, selv om den kan falle bort i uttalen, jf. § 4 tredje ledd i lov om stadnamn.</p> <p>Lyserhøgde fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første og tredje ledd i lov om stadnamn.</p>
5	Lyserenhøgde	V		Haug	
9	Lyserhaugen		(tas ikke inn i SSR)	Haug	Det har ikke kommet fram opplysninger lokalt om at dette navnet brukes som naturnavn, jf. adressenavnet Lyserhaugen, og navnet tas derfor ikke inn som naturnavn i SSR.

6	Lyseren	G	Lyseren	Støl ved Syningset	<p><u>Uttale:</u> /li:ˈsærŋ/, jf. heradsregisteret.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Lyseren Sr i gradteigskart fra 1918, 1929, 1946, 1954 og 1962 samt i i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1970, Lyseren i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007 samt i økonomisk kartverk fra 1972, Lysern i seterlistene fra 1930-åra.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Lyseren.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 3.</p>
7	Lyseskard	V	Lyserskard	Skar	<p>Jf. løpenr. 3, 5 og 6.</p> <p><u>Uttale:</u> /li:ˈsæska:r/, jf. herredsregisteret (1945).</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Lyserskard, jf. løpenr. 5.</p>
7	Lyserskardet	F		Skar	
59	Grårovun	G	Grårovun (hovednavn)	Tjern	<p><u>Uttale:</u> /grå:ˈro:vudn/ og /grå:ˈro:vækɛdˈnan/, jf. herredsregisteret, /grå:ˈró:vækɛdn/, jf. boka Norske innsjønamn II Buskerud (1933) av Gustav Indrebø. Tormod Berg opplyser uttalen /grå:ˈro:va/ til Kartverket, mens Kjell Gullingsrud opplyser /grå:ˈro:van/.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Navnet er lite brukt i skrift, men navnet på tjernet står skrevet Grårovun i økonomisk kartverk fra 1971.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Om Grårovfjellet skriver kommunen at "[n]avnet på fjellet bør være Grårovfjellet istedetfor Grårovun, som er navn på tjernet."</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Grårovun, Grårovetjernan eller Grårovetjern, og viser til uttalene i herredsregisteret og hos Indrebø.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
59	Grårova	G		Tjern	

59	Grårovetjern	G	Grårovetjernan (undernavn)	Tjern	<p><u>Vurdering:</u> Opplysningen fra kommunen bekrefter opplysningen i herredsregisteret om at Grårovun er navn på tjernet, og ikke på fjellet like vest for tjerna. Både opplysningene fra herredsregisteret og fra Indrebø tyder på at navnet på tjernet òg kan forekomme med endingen -tjern(an). Den usammensatte navneformen Grårovun /grå:´ro:´vudn/, som ventelig er den eldste, tyder på at det delvis oppfattes som navn på flere objekter lokalt, dvs. flere tjern, jf. de to innsnevringene på tjernet, og når navneformen uten -tjern(an) har flertallsform, bør navneformen med -tjern- også få flertallsformen -tjernan i tråd med uttalen i herredsregisteret.</p> <p>Grårovun fastsettes om skrivemåte av hovednavnet i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 4.3.3 i de utfyllende reglene, mens Grårovetjernan fastsettes som skrivemåte av undernavnet i samsvar med § 4 i loven og § 4.3.1 i de utfyllende reglene.</p>
----	--------------	---	----------------------------	-------	--

16	Grårovfjellet	F	Grårovenatten (Grårovun/Grårovan og Grårovfjellet avslås som navnevalg her, men jf. løpenr. 16a)	Topp	<p><u>Uttale:</u> I boka Norske innsjønamn II Buskerud (1933) benevnes stedet som Grårovfjellet, men navnet er oppgitt med uttalen /grå:ˈro:vənatt'n/ eller /grå:ˈro:vənatt'n i heradsregisteret (1945), der navnet har merknaden "Fjell." Tormod Berg kjenner kun navnet Fjølasettfjellet /fjø:ˈlasètfjèllə/, i den grad de bruker noe navn på stedet.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Graarovan i gradteigskart fra 1918, 1929, 1946, 1954 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952, 1970, 1976, 1993 og 1999, Grårovun i utgaven fra 2007.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Kommunen skriver at "[n]avnet på fjellet bør være Grårovfjellet istedetfor Grårovun, som er navn på tjernet."</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Grårovfjellet eller Grårovenatten.</p> <p><u>Vurdering:</u> Etterleddet natt m. kommer av knatt m. 'liten bergknaus, pynt', og knytter seg nok helst til selve toppen. Det synes derfor best å skille navnet som er belagt i heredsregisteret fra navnet Grårovfjellet, som nevnes av Indrebø i 1933, og som kommunen også kjenner til i dag. Grårovenatten fastsettes derfor som navn på toppen på 1112 moh., mens Grårovfjellet fastsettes som navn på hele høgdedraget. Grårovenatten fastsettes som navn på toppen, der Grårovun/Grårovan og Grårovfjellet avslås som navnevalg, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn. Se for øvrig løpenr. 16a.</p>
16	Grårovun	V		Topp	
16a			Grårovfjellet	Fjell	<u>Vurdering:</u> Grårovfjellet fastsettes som navn på fjellet, som registreres som et eget navneobjekt i SSR, jf. løpenr. 16.
12	Haugane	G		Haug	

12	Haugan	F	Haugan	Haug	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Haugan, og viser til uttalene /hou`gan/ og /hou`gadn/ for tilsvarende navn i herredsregisteret.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten -haugan er brukt ellers i stedsnavn i Nes kommune, de fleste etter vedtak i tidligere navnesaker, og dermed er det en betydelig normeringspraksis for -haugan i kommunen. Dette er i samsvar med pkt. 4.3.1 i de utfyllende reglene, der det står følgende om flertallsendinger: "Ein kan elles nytte [...] -an(e) når dialektuttalen er -an(e), -ain(e), -æn(e), -æin [o.l.]. Døme: bakkan(e)."</p> <p>Haugan fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 4.3.1 i de utfyllende reglene.</p>
14	Blåbærhaugan	F	Blåbærhaugan (Blåberghovda og Blåbærhøgde avslås som navnevalg)	Haug nordom Buglebjørk	<p><u>Uttale:</u> /blå:bærhåugan/, jf. herredsregisteret (1987), der Otto Garnås f. 1913 står som informant. Helge Garnås opplyser /blå:bærhæugən/ pr. telefon til Kartverket, mens Otto Holm pr. telefon opplyser /blå:bærhåugan/, som han har hørt som lokal uttale siden oppveksten. Derimot kjenner han uttalen /blå:bærhövda/ på en annen lokalitet øst for Myking.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Blåberghd i Norge 1:50 000 fra 1952, Blåberghovda i Norge 1:50 000 fra 1982, 1993, 2001 og 2008, Blåbærhøgda i økonomisk kartverk fra 1972, Blåberghovda i et vedtak fra 2001.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet skriver at forrige gang navnet var oppe i en navnesak, tilrådte de Blåberghovda uten begrunnelse. De peker på at navn med samme etterledd har uttalen /-høvda/ i herredsregisteret. Alf Herbrand Larsen har imidlertid opplyst på telefon at navnet er uttalt Blåbærhøgde. De tilrår derfor skrivemåten Blåbærhøgde.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>

14	Blåberghovda	V		Haug nordom Buglebjørk	<u>Vurdering:</u> Uttalen av navneledda berg og bær kan ofte falle sammen til /-bær-/ i denne posisjonen, og det er derfor ikke mulig ut fra uttalen alene å avgjøre om det er ordet berg eller bær som ligger til grunn. I sammensetningen Blåberg-/Blåbær- er det likevel noe sterkere grunn til å anta at det er ordet bær som foreligger i navnet. Det er for øvrig vanlig å legge skrivemåten nær uttalen når opphavet er usikkert, og det tilsier også skrivemåten -bær- i dette tilfellet. Bruken av -hovda på haugene nord for Buglebjørk må skyldes en forveksling med navnet øst for Myking. Skrivemåten -an i flertall er i samsvar med pkt. 4.3.1 i de utfyllende reglene. Blåbærhaugan fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 4.3.1 i de utfyllende reglene. Blåberghovda og Blåbærhøgde avslås som navnevalg.
19	Nordhagelie	V		Li	
19	Nordhagalie	F	Nordhagalie	Li	<u>Skrifttradisjon:</u> Nordhagalia i økonomisk kartverk fra 1971, Nordhagelie i et vedtak fra 2001. <u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Nordhagelie, og viser til at det er gjort vedtak om skrivemåten Nordhagen for det ene bruksnavnet ved stedet. <u>Vurdering:</u> I en merknad på navnet i Sentralt stedsnavnregister (SSR) står det at hallingmålet har genitiv på -a i ordet hage m". Denne genitivs-a-en finner vi også i den nevnte skrivemåten i ØK, samt i andre avledede navn som Nordhagahaugen og Nordhagavøll, som også er registrerte i SSR. Dette bekreftes også i vårt navn av bruken av formen Nordhagalie i tidsskriftet Dølaminne (2017), s. 16. I pkt. 6 i de utfyllende reglene står det følgende: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen." Nordhagalie fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 6 i de utfyllende reglene.
20	Øyvatn	G		Tjern	

20	Holmevatn	F	Holmevatn (Øyvattn avslås som navnevalg)	Tjern	<p><u>Uttale:</u> /hö't`møvat'n/, jf. Kari Brenno pr. telefon.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Øyvattn i økonomisk kartverk fra 1971 og i Norge 1:50 000 fra 2008.</p> <p><u>Høringssvar:</u> I et brev til kommunen datert 17.11.2021 skriver Kari Brenno at hun fra oppveksten og fram til i dag aldri har hørt andre navn på dette vannet enn Holmevatn. Hun har også fått bekreftet fra Eilev Kristen Mikkelsplass og Amund Smette, som har vært mye i området siden oppveksten, at Holmevatn er eneste brukte navn. Hun ber derfor om at navnet skal endres fra Øyvattn til Holmevatn i kartene.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Øyvattn eller Holmevatn, og viser til at Indrebø har registrert flere tjern med disse navnene i Nes, med uttalene /œi`vatn/ og /hø`lmøvatn/.</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket fester lit til Kari Brennors opplysninger om at riktig navn på stedet er Holmevatn, og ikke Øyvattn, som hun også har fått to andre lokalkjente til å bekrefte.</p> <p>Holmevatn fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>
22	Høgeleina	V		Fjellside	
22	Høgeleine	F	Høgeleine	Fjellside	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Høgeleine, og viser til at herredsregisteret har registrert uttalen /-laine/ for et annet navn med samme etterledd.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dialektene i Hallingdal har endelsen -e i bestemt form entall av sterke hunkjønnsord. I punkt 4.1.3 i de utfyllende reglene står det følgende: "Sterke hokjønnsord kan i bunden form eintal få [...] -e, -o og -å i samsvar med dialektuttalen." Det er normeringspraksis for skrivemåten -e i stedsnavn som ender på sterke hunkjønnsord i Nesbyen kommune.</p> <p>Høgeleine fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første i lov om stadnamn og pkt. 4.1.3 i de utfyllende reglene.</p>
24	Enjinatten	F		Høyde	

24	Engjenatten	F	Engjenatten	Høyde	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Engjenatten.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dette navnet er sekundærnavn til navnet på bruk 36/1 Hovdeengen (Engen). Et annet avledet navn er Engjevegen, som er adressenavn på stedet, og der er altså skrivemåten Engje- brukt. I hallingmålet går e over til i etter -gj- og -kj-, men skrivemåten Engji- er i strid med gjeldende rettskrivingsprinsipper, der i som regel ikke kan etterfølge j. Etter rettskrivingen i dag har ordet eng enge- som sammensetningsmåte, men denne formen kommer av genitivsformen engjar- med -j- i gammelnorsk. I pkt. 3.8 i de utfyllende reglene står det følgende: "Når dialektar [...] har bevart gammalnorske trekk som elles har falle bort i norsk, [...] kan det visast i skrivemåten." Det er derfor åpning for bruk av Engje- med -j- i dette navnet.</p> <p>Engjenatten fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 3.8 i de utfyllende reglene.</p>
25	Høgemo	F	Høgemo	Skog	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Høgemo.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten er uproblematisk.</p> <p>Høgemo fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn</p>
27	Gunhildplassen	F	Gunnhildplassen	Gammel bosettingsplass	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Gunnhildplassen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Forleddet i navnet kommer av gammelnorsk gunnr f. 'strid, ufred'. Kvinnenavnet har Gunnhild som oppslagsform i Norsk personnamnleksikon (2013), jf. den gammelnorske navneformen Gunnhildr. Det er best i samsvar med uttalen og opphavet om dette navnet skrives med dobbeltkonsonant i forleddet.</p> <p>Gunnhildplassen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>

30	Skriu	F	Skriu	Gammel bosettingsplass, 91/12	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Skriu i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Skridu eller Skriu, jf. en tidligere tilråding for bruksnavnet Skridu/Skriu på 39/10.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet Skriu kommer av ordet skrede f., jf. den oblike formen skriðu i gammelnorsk. Pkt. 3.2 i de utfyllende reglene åpner for å skrive vokalene i jamvektsformer i samsvar med uttalen: "I område med jamvektsformer kan rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga skrivast i samsvar med dialektuttalen". Det kan imidlertid framstå som litt kunstig å kombinere dialekt nær skrivemåte av vokalene med etymologisk skrivemåte av konsonantismen (Skridu), og dette ser ikke ut til å ha skrifttradisjon i det aktuelle navnet.</p> <p>Skriu fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 3.2 i de utfyllende reglene.</p>
30a	Halvdelen av plass Skrien		Skriu	Gammel bosettingsplass, 90/10	Jf. løpenr. 30
29	Skriubekken	F	Skriubekken	Bekk	Jf. løpenr. 30.
31	Rustdalen	F	Rustdalen	Søkk	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Rustdalen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Rustdalen er oppført i en lokal navnesamling, og det må antas at det er en talemålsnær skrivemåte. Forleddet kan være en forkortet form av det tilgrensende gardsnavnet Rustad (av *Rustaddalen), eller det kan komme av ordet rust f. '(skogkledd) rygg, lite høgdedrag', jf. at det er slike rygger både nord og sør for dalen. Når opphavet er usikkert, er det vanlig å legge skrivemåten nær opp til uttalen, jf. § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p> <p>Rustdalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>

32	Hovden	F	Hovden	Setervoll	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Hovden i samsvar med rettskrivningen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet kommer av gammelnorsk høfði, og har samme opphav som nynorsk hovud. Kort o og o med kvist (ø) i gammelnorsk skrives i samsvar med gjeldende rettskrivningsprinsipper som o i moderne norsk. Ordet hovde m. er da også normert som hovde etter gjeldende rettskriving, slik Språkrådet peker på.</p> <p>Hovden fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn.</p>
32	Høvden	F		Setervoll	
33	Langeleina	G		Myr	
33	Langeleine	F	Langeleine	Myr	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Langeleine, og viser til at herredsregisteret har registrert uttalen /-laine/ for et annet navn med samme etterledd.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 22.</p>

34	Rudstjern	F	Rudstjern	Tjern (ett av de fire Rudstjerna)	<p><u>Uttale:</u> /ru'sskɛdnə/, flt. /-kɛdnadn/, jf. boka Norske innsjønamn Buskerud av Gustav Indrebø fra 1933.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Rudstjernet og/eller Rudstjerna, jf. uttalen hos Indrebø.</p> <p><u>Vurdering:</u> Flertallsformen må her forbeholdes fellesnavnet Rudstjerna, som også dekker tre andre tjern i tillegg til Rudstjern. For det navnet ble Rudstjerna vedtatt som skrivemåte i 2001. Uttalen hos Indrebø kunne tilsi Rudstjernet, slik Språkrådet tilrår, men de tre andre Rudstjerna har ubestemt form: Tollefsgardtjern, Vinkeltjern og Breiskardtjern. Indrebø skriver følgende om bestemt form av tjern i stedsnavn i boka si: "I namn av nøytrumsordet tjern lyt me segja at artikkelbruket er ustødt. Eg trur ikkje det finst eit einaste av desse namni som ikkje kann brukast i bundi form. Og største luten vert kanskje vanleg brukte med artikkel. Men ein høyrer svært ofte at folk segjer namni i ubundi form. Nokon regel hev eg ikkje kunna finna. Eg trur ikkje det plar vera so at sume namn hev stivna til utan artikkel og sume med. Same namnet kann brukast stundom i bundi og stundom i ubundi form." Ut fra dette kan det synes mest tilrådelig å følge det mønsteret som er brukt ellers når navnet på et tjern inngår i en geografisk gruppe med andre tjern. Det tilsier i dette tilfellet -tjern i utbestemt form. Rudstjern fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og i tråd med bruken av -tjern i de andre Rudstjerna.</p>
----	-----------	---	-----------	-----------------------------------	---

35	Breiskartjern	F	Breiskardtjern	Tjern (ett av de fire Rudstjerna)	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Breiskardtjern, og viser til at herredsregisteret har flere forekomster av /ska:L`Kędn/.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dialekten i Nesbyen har tjukk l for -rd- (gammelnorsk -rđ-). I pkt. 3.5 i de utfyllende reglene står det følgende: "I område med uttalen tjukk l av gammalnorsk rđ skal til vanleg rd nyttast. Til dømes skal uttalen /ska:r/ til vanleg skrivast Skard (rettskrivingsform), ikkje Skar (anna rettskrivingsform) eller Skal (lokal dialektform)."</p> <p>Breiskardtjern fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 3.5 i de utfyllende reglene.</p>
40	Tverrlitjerna	F	Tverrlitjerna (Tverrlivatne settes som historisk navnevalg)	Gruppe av tjern	<p><u>Uttale:</u> /tvęrr`liKęd`nan/, jf. herredsregisteret, /tvę`rrliKędn/, jf. boka Norske innsjønamn Buskerud fra 1933.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Tverrlivatna i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1970, Tverrlivatni i utgavene fra 1976, 1993 og 1999, Tverrlivatne i utgaven fra 2007, Tverrlivatna i økonomisk kartverk fra 1972.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Tverrlitjerna eller Tverrlitjerna, og viser til uttalen i herredsregisteret og i boka Norske innsjønamn II Buskerud (1933).</p> <p><u>Vurdering:</u> Det som finnes dokumentert av talemålstradisjon har -tjerna(an), og ikke -vatne, men bruken av etterleddet -vatn- i kart kan skyldes at navneleddet -vatn kan ha vært brukt lokalt tidligere. Navnet dekker flere enn ett tjern, og dermed er det mest logisk med flertallsform her. Det kan se ut som Indrebøs informant(er) har hatt en tendens til å oppgi entallsform uansett i dette området, mens informantene i herredsregisteret har vært mer presise, jf. Båttstjerna og Grårovetjerna i det samme området.</p> <p>Tverrlitjerna fastsettes som skrivemåte av hovednavnet i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 4.3.1 i de utfyllende reglene.</p> <p>Tverrlivatne settes som historisk navn på stedet.</p>
40	Tverrlivatne	V		Gruppe av tjern	

42	Vardan	F	Vardan	Høyde	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Valene i økonomisk kartverk fra 1971, Valan i et vedtak fra 2001.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Vardan med -rd i samsvar med rettskrivningen, og de viser til at herredsregisteret har uttalene /va:`Lan/ og /va:`Ladn/.</p> <p><u>Vurdering:</u> En gammel bosettingsplass like i nærheten ble vedtatt med skrivemåten Vardan den 18.04.2001, dvs. samme dato som Valan ble vedtatt om denne høyden. Det er grunn til å anta at det er samme navn som er benyttet om begge de to lokalitetene, jf. at dialekten har tjukk l for -rd- (gammelnorsk -rð-), og de to navna må derfor ha lik uttale. § 1 første ledd i lov om stadnamn fastsetter at skrivemåten ikke skal skygge for meningsinnholdet i navnet. I pkt. 3.5 i de utfyllende reglene står det følgende: "I område med uttalen tjukk l av gammalnorsk rð skal til vanleg rd nyttast. Til dømes skal uttalen /ska:ɾ/ til vanleg skrivast Skard (rettskrivingsform), ikkje Skar (anna rettskrivingsform) eller Skal (lokal dialektform)." Begge disse bestemmelsene tilsier skrivemåten Vard-.</p> <p>Flertallsendingen kan skrives -an, jf. pkt. 4.3.1 i de utfyllende reglene: "Ein kan [...] nytte -an(e) når dialektuttalen er -an(e), -ain(e), -æn(e), -æin [o.l.]. Døme: bakkan(e)."</p> <p>Vardan fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 1 første ledd og § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 3.5 og 4.3.1 i de utfyllende reglene.</p>
42	Valan	V		Høyde	

43	Storemyre	F	Storemyre	Myr	<p><u>Uttale:</u> /sto:´ræmy:r(ə)/, jf. Kari Brenno pr. telefon, /sto:´ræmy:ræ/, jf. Kristen Mikkelsplass pr. telefon.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Stormyr (og Stormyrhaugen) i økonomisk kartverk fra 1971.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Stor(e)myre.</p> <p><u>Vurdering:</u> Uttalen med einstavingstonelag i forleddet er påfallende her, og det er ventelig den uvanlige kombinasjonen av fuge-e og einstavingstonelag som har skapt tvil om bruken av fuge-e eller ikke her. Det er mulig navnet har hatt sterk, bestemt form Stormyr tidligere, og at navnet har fått innskuddsvokal når navnet ev. har gått over fra ubestemt til bestemt form i talemålet seinere etter analogi med andre naturnavn, men slik at det gamle tonelaget likevel har holdt seg. Bruken av -e i Store- er iallfall entydig i talemålet i dag, og da tilsier normeringsreglene det samme i skrivemåten. Det samme gjelder endingen -e i -myre, jf. pkt. 2 og 4.1.3 i dei utfyllende reglane.</p> <p>Storemyre fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 fyrste ledd i lov om stadnamn og pkt. 2 og 4.1.3 i de utfyllende reglane.</p>
43	Stormyr	G		Myr	
43	Stormyre	H		Myr	
43a	Stormyrhaugen	G	Storemyrhaugen	Haug	<p>Jf. løpanr. 43</p> <p>Uttale: /sto:´ræmy:rhèugən/, jf. Kari Brenno pr. telefon.</p>
44	Storedaln	F		Dal	
44	Storedalen	F	Storedalen	Dal	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Storedalen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet er notert Storedaln i en lokal navnesamling, og det er grunn til å anta at det er en talemålnær skrivemåte. Skrivemåten -dalen er i samsvar med gjeldende rettskriving og gjeldende rettskrivingprinsipper i norsk.</p> <p>Storedalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første i lov om stadnamn.</p>
45	Vesledaln	F		Dal	

45	Vesledalen	F	Vesledalen	Dal	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Vesledalen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet er notert Vesledaln i en lokal navnesamling, og det er grunn til å anta at det er en talemålsnær skrivemåte, jf. Storedalen. Skrivemåten -dalen er i samsvar med gjeldende rettskriving og gjeldende rettskrivingprinsipper i norsk.</p> <p>Vesledalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første i lov om stadnamn.</p>
47	Toreslette	F	Toreslette	Slette	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Toreslette i økonomisk kartverk fra 1971 og i en lokal navnesamling, Toresletta i bygdeboka Langs kongeveg og bygdeveg i Nes fra 2010, der stedet er omtalt som tidligere dansefete og møteplass for ungdommen, der det såkalte Toreslettslaget eller Børtneskrigen stod i 1904 eller 1905 mellom ungdommen i bygda og anleggsarbeiderne på Bergensbanen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Toreslette.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet er notert Toreslette i en lokal navnesamling, og det er grunn til å anta at det er en talemålsnær skrivemåte. Etterleddet er ventelig det sterke hunkjønnsordet slett, som i hallingdalsmålet får formen slette i bestemt form entall. Pkt. 4.1.3 i de utfyllende reglene åpner for e-ending i bestemt form av sterke hunkjønnsord der dialekten har -e.</p> <p>Toreslette fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første i lov om stadnamn og pkt. 4.1.3 i de utfyllende reglene.</p>

49	Tufto	F	Tufto	Gammel bosettingsplass	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Tufto (under Mælum) i bygdeboka Gards- og slektshistorie for Nes i Hallingdal fra 2002.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Tufto.</p> <p><u>Vurdering:</u> Namnet er dativ flertall av ordet tuft f. I pkt. 5 i de utfyllende reglene står det følgende: "Namn som opphavleg var dativformer, bør halde på dativendinga. Det gjeld først og fremst dativ fleirtal, som kan få endinga -o, -om eller -um i samsvar med dialektuttalen. Døme: Geilo, Haugom, Sveum."</p> <p>Tufto fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og pkt. 5 i de utfyllende reglene.</p>
50	Svertehølet	F	Svertehølet	Søkk	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Sverteholet i samsvar med rettskrivingen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Etter at Språkrådets tilråding ble gitt, har skrivemåten høyl med ø blitt tatt inn som rettskrivingsform i bokmål i stedet for hol. I en lokal navnesamling er navnet skrevet Svertehølet, og det er grunn til å anta at det er en talemålsnær skrivemåte. Det er fra før en entydig normeringspraksis i Nesbyen kommune for høyl der ordet kommer av ordet hòl/høyl/hull n. Dermed er det godt grunnlag for at denne skrivemåten også kan benyttes i dette navnet.</p> <p>Svertehølet fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første ledd i lov om stadnamn og § 1 første ledd i de utfyllende reglene.</p>
50	Sverteholet	F		Søkk	
51	Svertehølbekken	F	Svertehølbekken	Bekk	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Sverteholbekken, jf. Sverteholet.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 50.</p>
51	Sverteholbekken	F		Bekk	
52	Smelleføss	F		Foss	

52	Smellefoss	F	Smellefoss	Foss	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Smellefoss, -foss i samsvar med rettskrivingen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet er notert Smelleføss i en lokal navnesamling, og det er grunn til å anta at det er en talemålsnær skrivemåte. Skrivemåten -foss er i samsvar med gjeldende rettskriving og gjeldende rettskrivingprinsipper i norsk, jf. Språkrådets tilråding.</p> <p>Smellefoss fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første i lov om stadnamn.</p>
53	Smiudalen	F	Smiudalen	Søkk	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Smiudalen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Forleddet i dette navnet kommer av ordet smie f., jf. gammelnorsk smiðja, i oblik form smiðju. Slike jamveksord kan beholde vokalismen i samsvar med dialekten, jf. pkt. 4.2.3 i de utfyllende reglene: "Svake hokjønnsord kan i bunden form eintal få desse endingane: [...] -a, -u, -o, -å i jamveksord i trøndsk og austlandsk i samsvar med dialektuttalen."</p> <p>Smiudalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første i lov om stadnamn og pkt. 4.2.3 i de utfyllende reglene.</p>

54	Steingrimplassen / Steingrimsplassen / Bråten	F	Steingrimsplassen (sidenavn) / Eidalsbråten (sidenavn) / Bråten (undernavn)	Gammel bosettingsplass, 56/20	<p><u>Uttale:</u> Kristen Harald Eidal, som eier 56/20, oppgir uttalen /stèin`grìmsplass'n/.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Braaten er brukt i 1886-, 1905-matrikkelen og i dagens matrikkel, Bråten er brukt i 1950-matrikkelen. I bygdeboka er "Bråten/Eidalsbråten (Steingrimplassen) brukt, og der blir det nevnt at Eidalsbraaten ble brukt i et skjøte fra 1834. Ellers i bygdebøkene er Steingrimplassen uten fuge-s mest brukt, men også Steingrimsplassen forekommer der.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Kristen Harald Eidal skriver i et høringssvar at dette er en gammel bosettingsplass, og at den til vanlig kalles Steingrimsplassen. I div. skriv og overdragelser er derimot Eidalsbråten brukt som navn. Han ser det som beste løsning hvis Kartverket kan bruke både Eidalsbråten og Steingrimsplassen som navn.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Eidalsbråten og Steingrimsplassen. De viser til at Eidal er vedtatt for gardsnavnet, og at eieren ønsker begge navn.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
					<p><u>Vurdering:</u> På telefon med Kartverket bruker Kristen Harald Eidal spontant uttalen /stèin`grìmsplass'n/ med fuge-s, og pkt. 6 i de utfyllende reglene tilsier dermed skrivemåten Steingrimsplassen: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen." Steingrimsplassen er det muntlige daglignavnet på stedet, mens Eidalsbråten og kortformen Bråten er mer formelle navn som har tradisjon i skrift. Det er lokal interesse for både Steingrimsplassen og Eidalsbråten, og det er derfor grunnlag for at disse står som sidenavn, slik at begge er synlige i kartet. Bråten, som har vært brukt i matriklene, kan derimot videreføres som undernavn. Steingrimsplassen og Eidalsbråten fastsettes som sidenavn, mens Bråten fastsettes som undernavn, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>

55	Storhøgde	F	Storhøgde	Høyde	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Storhøgde.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dialektene i Hallingdal inkludert Nesbyen har endelsen -e i bestemt form entall av sterke hunkjønnssord. I punkt 4.1.3 i de utfyllende reglene står det følgende: "Sterke hokjønnssord kan i bunden form eintal få [...] -e, -o og -å i samsvar med dialektuttalen." Det er normeringspraksis for skrivemåten -e i stedsnavn som ender på sterke hunkjønnssord i Nesbyen kommune.</p> <p>Storhøgde fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første i lov om stadnamn og pkt. 4.1.3 i de utfyllende reglene.</p>
55	Storhøgda	G		Høyde	
56	Tyrihaugen	F	Tyrihaugen	Haug	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår Tyrihaugen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet ble foreslått av Asbjørn Aandstad i 2011, som skrev til Kartverket at haugen har hatt dette navnet siden 1939, og at det er et innarbeidet navn som også står på merkede stier. Navnet er dokumentert i boka Med Milorg D 14.2 på skauen, 1944-45 (1995), s. 128-129, og det er dermed ikke tvil om navnetradisjonen. Skrivemåten Tyrihaugen er uproblematisk, og i og med at navnet har vært i bruk siden krigen, er det å regne som et nedarvet navn etter lov om stadnamn.</p> <p>Tyrihaugen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 første i lov om stadnamn.</p>